

[Bekijk de webversie](#)

Message from Nobody

Bestel hier je kaarten voor komende zondag

Lachen is veel leuker dan niet lachen

De besmettingsgraad van de slappe lach = 70% (Loesje)

In december waren Jasper en ik bij een kerstshow van Brigitte Kaandorp. Wat was dat heerlijk! Even een avond ongecompliceerd lachen, naar elkaar kijken en nog meer de slappe lach krijgen. Het ging vrijwel nergens over, eigenlijk deed het publiek het overgrote deel, maar dat maakte het plezier niet minder. De hele zaal genoot en het saamhorigheidsgevoel leek groot. Na afloop van de voorstelling liepen we terug naar de foyer waar ik omver werd gelopen door iemand die kennelijk haast had en eerder door de deur wilde als ik. Ook bij het halen van de jassen schoven hier en daar mensen in halverwege de rij en werd er een rij naast mij ruzie gemaakt hierover. Weg saamhorigheidsgevoel. Ik vroeg me of hoe dit kon, waar blijft dat gevoel van samen en verbinding als de voorstelling afgelopen is. Een week na de voorstelling kon ik me weinig meer herinneren van de voorstelling, behalve het lachen, omdat het eigenlijk nergens echt over ging. Begrijp me goed, we hebben echt een hele leuke avond gehad, maar waar schortte het dan aan voor ons?

Een week later bekeken we op een hangerige, regenachtige 1 januari de nieuwsjaarsconferentie terug van Pieter Derks. Wij als linkse rakkers genoten van de messcherpe grappen en goed onderzochte onderwerpen die hij tijdens zijn show de zaal inwierp. Ik kende hem eerlijk gezegd niet en had er van te voren niet zo'n zin in.

Maar nu, een krappe maand later herinner ik me nog veel van wat hij zei en gooien we zelf ook nog veel van zijn gemaakte "grappen" over de keukentafel. Hij heeft bij ons iets geraakt, humor en feiten gecombineerd, pijnlijke waarheden in iets geweven wat soms te bizar is waardoor je met een lichte en ongelooflijke glimlach om je lippen tegen elkaar zegt: "wat erg, is dat echt zo"? Ik kijk geen nieuws, maar Jasper antwoordde: "Ja, dat is echt zo".

Ik kan me voorstellen dat je soms moe wordt van alle rampscenario's die in vrijwel iedere talkshow over tafel gaan, om over het journaal nog maar te zwijgen. Als je daar niet naar kijkt en op een dag per ongeluk toch nog voor de buis zit om 20.00 uur dan ben je er bijna niet tegen bestand, ik wil alleen nog maar slapen daarna, het zuigt me leeg.

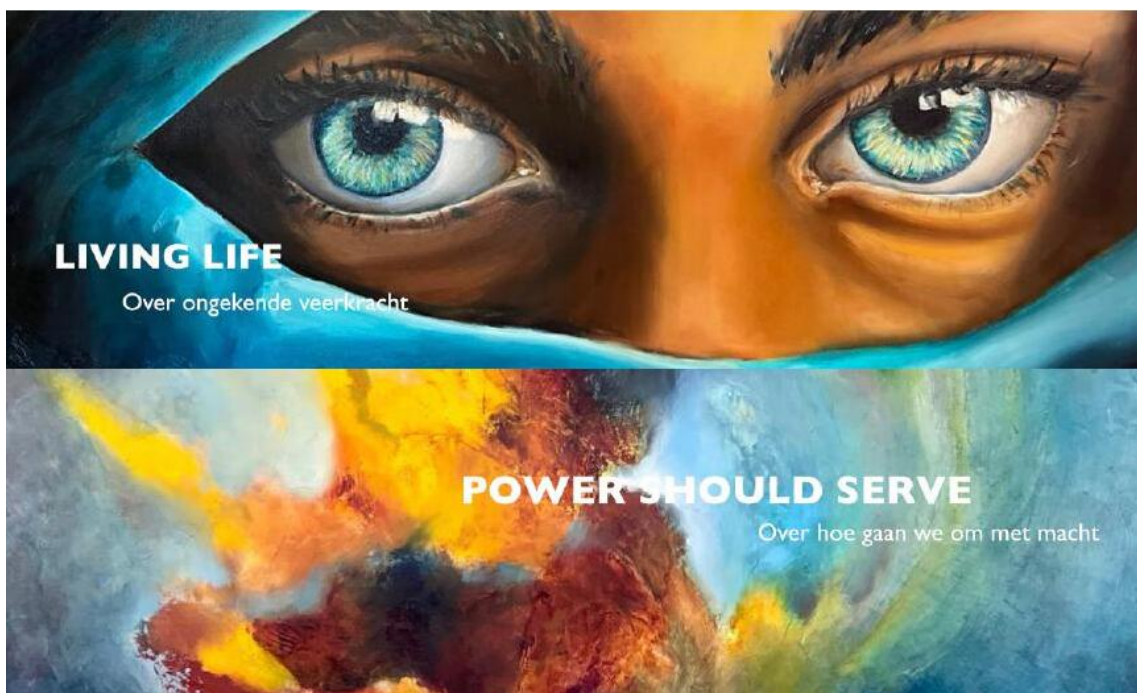
Maar juist de combinatie van essentiële onderwerpen die verteld moeten worden omdat ze opgelost moeten worden, o.a. door jou en mij, en iets moois òf humoristisch òf goeds dat maakt dat er diepgang is in een voorstelling. En dat er bewustwording is en verbinding die langer duurt dan de voorstelling alleen.

Dat je met een "vreemde" aan de bar staat te wachten na afloop van de voorstelling en elkaar verzuchtend aankijkt en je hardop afvraagt, wat hebben we gezien? Wat was het ... (vul maar in).

Aanstaande zondag, 2 februari speelt Message from Nobody om 16.00 uur in Podium Victorie. Er staat een stoel voor je klaar en een rij na afloop bij de garderobe waar je de tijd hebt om alles wat je gezien en gehoord hebt te kunnen delen met degene naast je in de rij.

We hopen je te zien!

Sasja, ook namens Jasper

SEEK INSIDE

Over het gevoel van ongelijkheid

LOVE YOU

Over liefde en weemoed

CRY

Over de verwondering en het mededogen van de astronaut

Bestel hier je kaarten

Instagram

Website

Facebook

Deze e-mail is verstuurd aan info@vocalbasecamp.nl. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien](#) en [wijzigen](#).
• Voor een goede ontvangst voegt u info@vocalbasecamp.nl toe aan uw adresboek.

